

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์
ที่มีผลต่อทักษะการปฏิบัติท่ารำและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
Learning Management Using Davies' Instructional Model for Psychomotor
Domain Together with Group Working Skills Affected on Thai Classical
Dancing Skills and Group Working Skills of Grade 9 Students

วารากร สุพรรณท้าว¹
จุไรศิริ ชูรักษ์²

Warakorn Suphanthaw¹
Juraisiri Choorak²

Received: August 21,2022 Revised August 21,2022 Accepted: November 25,2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ 2) เปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติท่ารำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เปรียบเทียบทักษะทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ 2) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติท่ารำ 3) แบบประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 2) ทักษะการปฏิบัติท่ารำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

¹² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Faculty of Education Songkhla Rajabhat University

¹ Corresponding author Email: Warakorn2311@gmail.com

3) ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์, รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์, เทคนิคกลุ่มสัมพันธ์, ทักษะการปฏิบัติทางนาฏศิลป์, ความพึงพอใจ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to create learning management plans to develop Thai classical dance practice skills and group working skills of Grade 9 students by using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills, 2) to compare Thai classical dance practice skills using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills of Grade 9 students compared to the 80% criteria, 3) to compare group working skills using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills of Grade 9 students compared to the 80% criteria, 4) to study the satisfaction of Grade 9 students towards learning using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills. The samples were 35 students in Grade 9/2 at Hat Yai Charoenrat Pittaya School in the second semester of the academic year 2021 obtained by cluster sampling. The tools used in the research consisted of: 1) the lesson plans using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills 2) a Thai classical dance practice skills assessment 3) group working skills assessment 4) a satisfaction questionnaire for learning management using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills. Data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and single sample t - test.

The results showed that:

1) the lesson plans using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills had the appropriateness at the highest level.

2) The results of Thai classical dance practice skills of Grade 9 students after using learning management using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills was higher than the 80 percent criteria with statistical significance at the .01 level.

3) The results of group working skills of Grade 9 students after using learning management using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills was higher than the 80 percent criteria with statistical significance at the .01 level.

4) The satisfaction with learning management using Davies' instructional model for psychomotor domain together with group working skills of students in Grade 9 was at the highest level.

Keywords: Davies' instructional model for psychomotor domain, dramatic arts learning management, group working skills, satisfaction, Thai classical dance practice skills

บทนำ

นาฏศิลป์ถือว่าเป็นภาษาหนึ่งที่สามารถอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างนุ่มนวล ทั้งนี้เนื่องจากนาฏศิลป์เป็นศิลปะที่ไม่มีรูปร่าง จึงต้องอาศัยการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น เมื่อการถ่ายทอดไม่เป็นไปตามกระบวนการขั้นตอน จึงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และกลายเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานด้านนาฏศิลป์ (สุรพล วิรุฬห์รักษ์, 2544: 22)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก โดยกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะประกอบด้วย 3 รายวิชา คือ ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ สำหรับวิชานาฏศิลป์เป็นวิชาที่ว่าด้วยองค์ประกอบของนาฏศิลป์ การแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1-17)

จากการสังเกตพฤติกรรม ศึกษาแบบบันทึกการสอนปฏิบัติของครูผู้สอนและแบบแสดงผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน (ปพ.5) ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชาศิลปะศึกษา 6 ของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา พบว่าการจัดการเรียนการสอนยังไม่ประสบผลสำเร็จ ในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการปฏิบัติ เนื่องจากครูผู้สอนใช้เทคนิคในการสอนไม่สอดคล้องกับทักษะการปฏิบัติทำซ้ำของผู้เรียน ส่งผลให้นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะปฏิบัติพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์ และยังปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์ไม่ถูกต้องตามแบบแผนมาตรฐานของนาฏศิลป์ไทย อีกทั้งยังขาดทักษะในการฝึกฝนทำซ้ำที่ถูกต้อง ซึ่งนักเรียนมีผลคะแนนปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 77 อีกทั้งจากการสังเกตพฤติกรรม บันทึกและแบบการสอนปฏิบัติของครูผู้สอนในการทำงานกลุ่ม พบว่านักเรียนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติทำร่างกายในกลุ่ม ทำให้ผลการประเมินทำงานกลุ่มอยู่ในระดับพอใช้ (โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา: 2562: 20-23) และจากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้กล่าวถึงทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มของนักเรียนโรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา พบว่านักเรียนขาดทักษะกระบวนการกลุ่ม ซึ่งสาเหตุมาจากนักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับสมาชิกภายในกลุ่ม ซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลต่อทักษะการปฏิบัติในการทำงานกลุ่มของนักเรียน (สุทธิพงษ์ นนท์ตุลา: ทักษะกระบวนการกลุ่ม 2564)

การที่จะทำให้เป็นผู้ที่มีทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ได้นั้น จะต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการถ่ายทอด ซึ่งจากการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับการเรียนการสอนนาฏศิลป์ คือ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies, 1971 : 50 - 56 อ้างถึงใน ทิศนา แคมณี, 2559: 243-247) ซึ่งโดยพื้นฐานทักษะของปฏิบัติส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ จากกระบวนการ 5 ขั้นนี้ ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะปฏิบัติอย่างเต็มศักยภาพ จากการศึกษาวิจัยของ ชนากานต์ อ่อนประทุม (2563: 99-100) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่าวงมาตรฐานโดยใช้รูปแบบของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวิสมุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก และเป็นแผนการจัดกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการทำงานเป็นกระบวนการและนำกระบวนการไปใช้จริง ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่าวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวิสมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทักษะการปฏิบัติทำว่าจะเกิดการเรียนรู้ได้นั้น ทิศนา แคมณี (2563: 143) ได้กล่าวไว้ดังนี้ กระบวนการเรียนรู้โดยกลุ่มสัมพันธ์เป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะทัศนคติการคิดหาเหตุผล ส่งเสริมการเรียนรู้แบบประชาธิปไตยและนักเรียนจะได้ฝึกหัดการแก้ปัญหาจากการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม นอกจากนี้กรมวิชาการ (2541: 4) ได้กล่าวไว้ว่า กลุ่มสัมพันธ์เป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในด้านทัศนคติค่านิยม เป็นวิธีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าใจความต้องการของตนเองและของผู้อื่นเกิดการค้นพบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วย จากการศึกษาวิจัยของ ปาลภัสสร ภูสากุล (2560: 96) เรื่อง ผลการเรียนรู้วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ เรื่อง การใช้ท่าทางนาฏศิลป์ในการร่าวงมาตรฐาน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์จะทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความมั่นใจในตนเองด้านการทำงานเป็นทีม นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันอย่างมีความสุขเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีการร่วมกันวางแผนในการทำงาน มีการแบ่งงานกันทำให้นักเรียนทุกคนมีบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง ร่าวงมาตรฐาน ในวิชานาฏศิลป์โดยการจัดการเรียนรู้ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยคาดว่าจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์จะเป็นนวัตกรรมที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ดีขึ้น เนื่องจากมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการคิดให้แก่ผู้เรียน เป็นการสอนที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติทักษะกระบวนการร่าวงมาตรฐาน และนักเรียนสนุกสนานกับการปฏิบัติ

ทำร่วมาตฐานภายในกลุ่มเพื่อน ช่วยให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในด้านทัศนคติค่านิยม ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นเกิดการเรียนรู้เป็นไปอย่างธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์
- 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติทำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ กับเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ กับเกณฑ์ร้อยละ 80
- 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 70 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ร่วมาตฐาน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ มีวิธีการสร้างดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
 - 1.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์
 - 1.3 ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 1.4 สร้างแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ร่วมาตฐาน โดยมี 9 องค์ประกอบ ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ชิ้นงาน / ภาระงาน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล
 - 1.5 นำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความครอบคลุมแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่ามีระดับการวัด 5 ระดับ คือ 5, 4, 3, 2, 1 โดยกำหนดความหมายของคะแนน

1.6 นำคะแนนผลประเมินแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีคุณภาพและความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 109) พิจารณาจากค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ถือว่าแผนมีคุณภาพและสามารถใช้ได้ จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 หมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ในรายละเอียดแผนต้องทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ คือ ปรับการทำงานกลุ่มในจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผลและปรับโครงสร้างคำถามเป็นประธานกิจกรรม

1.7 จัดพิมพ์แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง

1.8 ปรับปรุงแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำ จำนวน 1 ฉบับ ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำจากหนังสือเอกสาร ต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล

2.3 สร้างแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยกำหนดพฤติกรรมการปฏิบัติ คณะกรรมการปฏิบัติและเกณฑ์การปฏิบัติ

2.4 นำแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำที่ได้ เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่ามีค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67 -1.00

2.5 ปรับปรุงแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.921 อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก

2.7 ปรับปรุงแบบประเมินทักษะการปฏิบัติ เพื่อไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยโดยปรับปรุงรูปแบบการจัดพิมพ์

3. แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่มจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล

3.3 สร้างแบบประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยกำหนดพฤติกรรมการปฏิบัติ คณะกรรมการปฏิบัติและเกณฑ์การปฏิบัติ

3.4 นำแบบประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่มที่ได้ เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์

หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อคำถาม

3.5 ปรับปรุงแบบประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่มตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่มเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก

3.7 ปรับปรุงแบบประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ จำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ ด้านสาระการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์

4.2 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างเครื่องมือ สำหรับใช้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

4.3 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยวิธีการสอบถาม

4.5 หาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.97

4.6 นำข้อที่มีความเที่ยงตรงจำนวน 20 ข้อ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก

4.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจการเรียนนาฏศิลป์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการเรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์

2. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา ที่เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจนครบทั้ง 5 แผน โดยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 10 ชั่วโมง

3. เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกกิจกรรมแล้ว ผู้สอนทำการทดสอบทักษะปฏิบัติทำร่างมาตรฐาน โดยการประเมินทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ตามกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้น

4. หลังจากการทดสอบทักษะปฏิบัติโดยการประเมินทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ตามกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้นแล้วนั้น ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์

5. ตรวจสอบให้คะแนนการทดลองแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติทำร่างของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้ ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย (\bar{x}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ทดสอบค่าที (Single Sample t – test)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้ ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย (\bar{x}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ทดสอบค่าที (Single Sample t – test)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำผลไปเปรียบเทียบและแปลความหมาย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้	\bar{x}	S.D.	แปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ 1	4.94	0.13	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ 2	4.94	0.13	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ 3	4.94	0.13	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ 4	4.94	0.13	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ 5	4.94	0.13	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.94	0.13	มากที่สุด

จากตาราง 1 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำร่าง และทักษะการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ พบว่าในภาพรวม และรายทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด (\bar{x} = 4.94, S.D. = 0.13) ทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติทำร่าของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขนาดใหญ่ เจริญราษฎร์พิทยา หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติทำร่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขนาดใหญ่ เจริญราษฎร์พิทยา หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์กับเกณฑ์ร้อยละ 80 (n = 35)

ทักษะการปฏิบัติทำร่า	คะแนนเต็ม	คะแนนตามเกณฑ์ ร้อยละ 80	หลังเรียน		t-test
			\bar{X}	S.D.	
ความถูกต้องของทำร่า	4	3.20	3.80	0.18	19.56**
ลีลาทำร่า	4	3.20	3.82	0.18	20.43**
จังหวะ	4	3.20	3.81	0.19	18.62**
ความพร้อมเพรียง	4	3.20	3.82	0.17	22.11**
ความกล้าแสดงออก	4	3.20	3.78	0.20	17.06**
ภาพรวม	20	16.00	19.03	0.82	21.80**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่าทักษะปฏิบัติทำร่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 19.03, S.D. = 0.82) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนทักษะปฏิบัติทำร่าสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพร้อมเพรียง (\bar{X} = 3.82, S.D. = 0.17) และด้านลีลาทำร่า (\bar{X} = 3.82, S.D. = 0.18) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านจังหวะ (\bar{X} = 3.81, S.D. = 0.19) ด้านความถูกต้องของทำร่า (\bar{X} = 3.80, S.D. = 0.18) และความกล้าแสดงออก (\bar{X} = 3.78, S.D. = 0.20) มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขนาดใหญ่ เจริญราษฎร์พิทยา โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขนาดใหญ่ เจริญราษฎร์พิทยา โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ทักษะการทำงานกลุ่ม	คะแนนเต็ม	คะแนนตามเกณฑ์ ร้อยละ 80	หลังเรียน		t-test
			\bar{X}	S.D.	
1. ความเป็นผู้นำผู้ตาม	4	3.20	3.57	0.61	8.75**
2. มีน้ำใจ/ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม	4	3.20	3.46	0.66	6.63**
3. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่	4	3.20	3.80	0.47	5.61**

ตารางที่ 3 (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ทักษะการทำงานกลุ่ม	คะแนนเต็ม	คะแนนตามเกณฑ์ ร้อยละ 80	หลังเรียน		t-test
			\bar{X}	S.D.	
4. ความสนุกสนาน	4	3.20	3.51	0.61	6.10**
5. การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ภายในกลุ่ม	4	3.20	3.63	0.55	6.64**
ภาพรวม	20	16.00	18.00	1.21	16.83**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่าทักษะการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 18.00, S.D. = 1.21) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนทักษะการทำงานกลุ่ม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรับผิดชอบหน้าที่ (\bar{X} = 3.80, S.D. = 0.47) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา ด้านการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม (\bar{X} = 3.63, S.D. = 0.55) ด้านความเป็นผู้นำผู้ตาม (\bar{X} = 3.57, S.D. = 0.61) ด้านความสนุกสนาน (\bar{X} = 3.51, S.D. = 0.61) และด้านมีน้ำใจช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม (\bar{X} = 3.46, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยาต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ (N=35)

ข้อ	ประเด็นความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสาระการเรียนรู้				
1	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับการฝึกทักษะพื้นฐาน วิชาศิลปศึกษา	4.51	0.61	มากที่สุด
2	เนื้อหา เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.54	0.70	มากที่สุด
3	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา	4.60	0.65	มากที่สุด
4	เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.57	0.61	มากที่สุด
รวมด้านสาระการเรียนรู้		4.56	0.34	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยาศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ (N=35)

ข้อ	ประเด็นความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้				
5	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และทำให้ได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น	4.54	0.61	มากที่สุด
6	ครูเอาใจใส่ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดในการทำกิจกรรม	4.60	0.55	มากที่สุด
7	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ทำให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นในการทำงานร่วมกัน	4.51	0.70	มากที่สุด
8	กิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะทำรำมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.57	0.61	มากที่สุด
9	รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน	4.57	0.66	มากที่สุด
10	นักเรียนได้ฝึกทักษะปฏิบัติจากทักษะย่อย ๆ ไปสู่ทักษะใหญ่ ส่งผลทำให้การทำงานประสบผลสำเร็จ	4.57	0.50	มากที่สุด
11	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ และ มีความกล้าแสดงออก	4.54	0.66	มากที่สุด
12	รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง	4.54	0.70	มากที่สุด
13	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนและประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้	4.54	0.66	มากที่สุด
14	หลังจากการฝึกรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์แล้วนักเรียนชอบรายวิชาศิลปศึกษา	4.60	0.55	มากที่สุด
15	รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ทำให้นักเรียนเรียนรู้และฝึกทักษะร่วมกันมากขึ้น	4.51	0.61	มากที่สุด
รวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้		4.56	0.24	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยาต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ (N=35)

ข้อ	ประเด็นความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้				
16	สื่ออุปกรณ์ที่นำมาใช้ในกิจกรรมทำให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียน	4.57	0.65	มากที่สุด
17	สื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนมีอย่างเพียงพอ	4.54	0.51	มากที่สุด
รวมด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้		4.56	0.48	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล				
18	ผู้สอนมีการทดสอบตามเนื้อหาวิชา	4.54	0.61	มากที่สุด
19	คะแนนที่ได้ตรงกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.57	0.56	มากที่สุด
20	กิจกรรมการวัดผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.57	0.70	มากที่สุด
รวมด้านการวัดและประเมินผล		4.56	0.36	มากที่สุด
รวม		4.56	0.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ที่มีต่อทักษะการปฏิบัติทำร้ายและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.24) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านสาระการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.34) ด้านการวัดและประเมินผล (\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.36) และด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ (\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.48) มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

สรุปผลและอภิปรายผล

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำร้าย และทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ภาพรวมพบว่า ทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสาระการเรียนรู้ ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ มีความเหมาะสมมากที่สุดทุกด้าน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราวุธ มะปะทั่ง (2563: 69) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียน 6 แผน ใช้เวลาเรียน 12 ชั่วโมง แต่ละแผนมีการจัดกิจกรรม 5 ชั้น ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ที่เป็นเช่นนี้อาจมาจาก 1) ก่อนเรียนดำเนินการจัดการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างและดูตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ทั้งเอกสาร ตำรา งานวิจัยต่าง ๆ 2) วิธีการชัดเจน จัดสื่อการเรียนรู้และมีวิธีการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลาง ศึกษาชั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 3) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นได้ ผ่านกระบวนการกลั่นกรองการตรวจสอบแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตลอดจนการประเมินความ ถูกต้องและความเหมาะสมของคณะผู้เชี่ยวชาญ 4) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ยังได้ผ่านกระบวนการ ทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ก่อนที่จะนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบ ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทดลอง และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการจัดการเรียนรู้ โดยได้นำผลการทดลองไปปรับปรุงก่อนทดสอบจริงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์เหมาะสม และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการวางแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีต้นขั้นตอน 5) การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์เป็นการสอนตั้งแต่การเริ่มรับรู้รูปแบบของนักเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญและทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นทำให้สามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำท่า และพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและบทบาทในกิจกรรม จึงทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาและลำดับขั้นตอนการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ได้เป็นอย่างดี เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลรัตน์ แซ่เอี้ยว (2560: 3) เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ พบว่าในภาพรวมแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมาก มีค่าเท่ากับ 4.38

2. ทักษะปฏิบัติท่ารำ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 19.03, S.D. = 0.82) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (16 คะแนน) พบว่าคะแนนทักษะปฏิบัติท่ารำสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพร้อมเพรียง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ รองลงมา ด้านลีลาท่ารำ ด้านจังหวะ ด้านความถูกต้องของท่ารำ และความกล้าแสดงออกมีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของกายสิทธิ์ ศรีทา (2564) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยใช้รูปแบบของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์คิดเป็นร้อยละ 87.88 ซึ่งสูงเกินกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จะเห็นได้ว่าทักษะปฏิบัติท่ารำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ที่ได้ผลเช่นนี้ เพราะฉะนั้นนักเรียนมีความตั้งใจ มั่นใจกล้าแสดงออกในการแสดงปฏิบัติท่ารำในแต่ละท่าสามารถปฏิบัติท่ารำประกอบกับจังหวะได้ ตามที่ครูผู้สอน ทั้งนี้ยังมีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดี โดยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์มีขั้นตอนในการปฏิบัติท่ารำที่เป็นไปอย่างช้า ๆ จากทักษะย่อย ๆ มีการดูท่ารำจากครูผู้สอน นักเรียนได้ฝึกฝน และการปฏิบัติเองได้และสามารถปฏิบัติเชื่อมโยงเป็นท่ารำที่สมบูรณ์ได้ จนนักเรียนเกิดความภูมิใจในความสุขสนาน โดยการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติท่ารำเป็นกระบวนการที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น โดยมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้เห็นทักษะปฏิบัติในภาพรวมแล้ว ครูทำการสาธิตแต่ละท่าให้นักเรียนดูโดยเริ่มจากการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานของท่ารำวงมาตรฐานแต่ละเพลง โดยครูมีการแนะนำให้นักเรียนได้สังเกตตาม ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ให้นักเรียนสังเกตและปฏิบัติตามครูไปทีละท่าอย่างช้า ๆ โดยในขั้นนี้ครูจะใช้เทคนิคกลุ่มสัมพันธ์จะให้นักเรียนช่วยเหลือกันภายในกลุ่มและครูคอยดูแล ขั้นตอนที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย นักเรียนปฏิบัติโดยไม่มีการสาธิต

หรือมีแบบอย่างให้ดู โดยให้นักเรียนปฏิบัติทำบ่อย ๆ หากมีการติดขัด นักเรียนทำผิดครูจะให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขจนกระทั่งนักเรียนทำได้ เมื่อนักเรียนทำทำบ่อยนั้นได้แล้ว ครูจะเริ่มสาธิตทักษะย่อยหรือต่อทำบ่อยต่อไปอีกทีละท่าและให้ นักเรียนทำทำนั้น ๆ จนได้ และทำซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนมีความสวยงามและคล่องแคล่ว ขึ้นตอนที่ 4 ขึ้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้ว ครูแนะนำเทคนิควิธีการในการปฏิบัติทำท่าร่างมาตรฐาน เช่น การตั้งวง การรำคู่ การเอียงศีรษะ การวางเท้า การย่อเท้า การเชื่อมท่ารำในแต่ละท่า เมื่อรู้เทคนิคจะทำให้ให้นักเรียนทำทำได้ง่ายขึ้นและสามารถทำทำนั้น ๆ ได้ อย่างถูกต้องสวยงาม ขึ้นตอนที่ 5 ขึ้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อ นักเรียนสามารถปฏิบัติท่าร่างมาตรฐานได้ครบทุกท่าสมบูรณ์แล้ว ครูให้นักเรียนปฏิบัติท่ารำทั้งหมด ต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติซ้ำหลาย ๆ รอบจนนักเรียนสามารถปฏิบัติเชื่อมโยง ทำได้ต่อเนื่องอย่างสวยงามและชำนาญ ผลที่นักเรียนจะได้รับจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ คือสามารถปฏิบัติทักษะได้มั่นใจ ถูกต้อง มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรณวิภา วังษ์วิจารณ์ (2564) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าฤกษ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้านแหลม มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 87.42 สูงกว่าเกณฑ์คุณภาพ ร้อยละ 80

3. ทักษะการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 18.00, S.D. = 1.213) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนทักษะการทำงานกลุ่ม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม ด้านความเป็นผู้นำผู้ตาม ด้านความสนุกสนาน และด้านมีน้ำใจ/ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มมีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัย นิธยา เกิดกัน (2564) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องท่าร่างมาตรฐานโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 3 (เทศบาลวัดนิโครธาราม) กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องท่าร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และนักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นผลดีต่อนักเรียนในการปรับตัวให้ร่วมกันอย่างมีความสุขและสนุกสนาน กล่าวคือถ้าปฏิบัติทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ในการเข้าร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอน ส่งผลให้เกิดบรรยากาศการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และด้านการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตติกาญจน์ บุตรวิธา (2564) เรื่อง ผลการใช้ชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วย ชุดการเรียนรู้ สาระดนตรี โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชร จันทกุล (2563) เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมสาระนาฏศิลป์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมสาระนาฏศิลป์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจต่อการจัดการการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ที่มีต่อทักษะการปฏิบัติทำร่ำและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และ ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ค่าเฉลี่ยน้อยสุด ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ย่อมเกิดปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในการอยู่ร่วมกันของสังคมปัจจุบัน เพราะการปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มจะทำให้เกิดพลังนำไปสู่เป้าหมายร่วมกัน ทำให้บทบาทหน้าที่ที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เกิดการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วม ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการเป็นขั้นเป็นตอน ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ได้ปฏิบัติจริง ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจและมีความกระตือรือร้นในบทเรียนมากยิ่งขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุพงษ์ ยุธชัย (2562) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่อง ร่ำมวยโบราณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร จันทรวิบูลย์ (2564) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบภาคฤดูนิทาน โดยทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผลวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในรายวิชาการบ่มมาตรฐาน ระเบียบกฤษฎาภินิหาร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทิรา ดีแป้น (2563) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการเพื่อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการเพื่อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวีส์ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.90$, S.D. = 0.11)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อทักษะการปฏิบัติทำร่ำและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา จังหวัดสงขลา

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่มีโครงสร้างและขอบข่ายของเนื้อหาและบริบทที่อยู่ใกล้เคียงได้

1.2 ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ครูผู้สอนควรสรุปการจัดการเรียนรู้สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะ หลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงแก้ไขครั้งต่อไปให้ดีขึ้น

1.3 ครูผู้สอนจะต้องรู้การสาธิตการฝึกปฏิบัติ ต้องทำตามขั้นตอนอย่างชัดเจนและให้นักเรียนช่วยเหลือกันภายในกลุ่มสัมพันธ์อย่างเต็มที่เพื่อสร้างความสามัคคีของผู้เรียนภายในกลุ่ม

1.4 ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเป็นระยะการฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นความต่อเนื่องของทำร่ำ

1.6 ในการปฏิบัติหรือให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ควรกำหนดเวลาที่ใช้ให้ชัดเจนทุกครั้ง และมีการแจ้งเตือนให้นักเรียนทราบเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงานให้เสร็จทันเวลา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ในการเรียนทักษะปฏิบัติของนักเรียนในเนื้อหาของเพลงรำพื้นฐาน สาธิตนาฏศิลป์

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของแฮร์โรว์ หรือนำไปสอนเปรียบเทียบกับการสอน

2.3 ควรมีการวิจัยพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อุทิศกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะสาธิตนาฏศิลป์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ ที่หลากหลายยิ่งขึ้น

2.4 ควรมีการวิจัยโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ โดยศึกษาตัวแปรตามอื่น ๆ ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการออกแบบท่ารำ เป็นต้น

2.5 ควรมีการวิจัยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ไปใช้ในกลุ่มสาระวิชาอื่น ๆ ที่เป็นทักษะปฏิบัติในระดับเดียวกัน หรือต่างระดับชั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2541). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กาสิตา ศรีทา. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยใช้รูปแบบของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต หลักสูตรและการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชนากานต์ อ่อนประทุม. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติรำมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบของ เดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1: คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชไมพร จันทร์วิบูลย์. (2564). การจัดการเรียนรู้ระบำกฤดาภินิหารโดยทักษะปฏิบัติของเดวิส. นาฏศิลป์ศึกษา. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ชุตติกาญจน์ บุตรวิธา. (2564). ผลการใช้ชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ทิตินา แคมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2563). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นิตยา เกิดกัน. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องร่างมาตรฐานโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 3 (เทศบาลวัดนิโครธาราม)กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองพัทลุง. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- पालภัสร์ ภูสากล. (2560). ผลการเรียนรู้วิชาดนตรี – นาฏศิลป์ เรื่อง การใช้ท่าทางนาฏศิลป์ในการร่างมาตรฐานโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. โรงเรียนเทศบาลแหลมฉบัง.
- พัชรี จันทกุล. (2563). ผลการใช้ชุดกิจกรรมสาระนาฏศิลป์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา. (2562). แบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน บันทึกผลการเรียนรายวิชาศิลปศึกษา (ปพ.5). สงขลา: โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา.
- วรรณวิษา วงษ์วิจารณ์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชานาฏศิลป์ ชุดนาฏยาลีลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพวงอุบล. นาฏศิลป์ศึกษา. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วรายุทธ มะปะทั่ง. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีไลรัตน์ แซ่เอี้ยว. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของ เดวิส. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต. สุราษฎร์ธานี. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สุทธิพงษ์ นนทตุลา. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ. สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2564.
- สุรพล วิรุฬร์รักษ์. (2544). นาฏศิลป์ปริทรรศน์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุพงษ์ ยूरชัย. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องรำมวยโบราณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต หลักสูตรและการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อินทิรา ดีแป้น. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต หลักสูตรและการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Davies, I.K. (1971). *The Management of Learning*. London: McGraw - Hill.